

ת"פ 22415/08/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 22415-08-20 מדינת ישראל נ' ש'

בפני כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא

מאשימה: מדינת ישראל

נגד

נאשם: פלוני

באמצעות ב"כ עו"ד מיכאל כרמל

החלטה

החלטה בבקשה להורות על קיום הדיון בדלתיים סגורות

הבקשה וטענות הצדדים

1. לפניי בקשת הנאשם להורות על איסור פרסום שמו, שמות ילדיו או כל פרט אחר הקשור להליך, וכן בקשה להורות על קיומו של ההליך בדלתיים סגורות.
 2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה סתם -בן זוג - עבירה לפי סעי' 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1997 ותקיפה הגורמת חבלה ממש -בן זוג- עבירה לפי סעי' 379 לחוק העונשין תשל"ז-1997. לטענת הנאשם, המתלוננת עושה שימוש פסול בסרטון אותו השיגה שלא כדין, ותוך כך פוגעת פגיעה חמורה בפרטיותו, ובפרטיות ילדיו.
- עוד טען הנאשם, כי היה זה לחץ תקשורתי, אשר גרם למאשימה לפתוח את תיק החקירה לאחר שנסגר, ולהגיש את כתב האישום נגדו. בהתאם טען, כי מן הראוי לנטרל את השפעת התקשורת על ההליך, בדרך של קיום הדיון בדלתיים סגורות.

3. המאשימה מתנגדת לבקשה והפנתה להוראות סעיף 70(א) לחוק בתי המשפט, ולטענתה, הנאשם לא הוכיח כי ניהול ההליך בדלתיים פתוחות יגרום ל"פגיעה חמורה בפרטיותו", ועל כן אין כל עילה למתן הצו. המאשימה הדגישה, כי אין כל הבדל בין הנאשם לבין נאשמים אחרים בתיקים בהם מוגשים כתבי אישום בעבירות דומות, ועל הנאשם הנטל להראות, שתיגרם לו או לילדיו פגיעה חמורה בפרטיותם.

עוד טענה המאשימה, כי דווקא בתיקי אלימות במשפחה קיים אינטרס מיוחד בגילוי פרטיו ומעשיו של הנאשם, שכן עבירות מן הסוג הזה נעשות בסתר, ויש חשיבות בפרסומן על מנת למנוע הישנות מקרים דומים בעתיד.

דיון והכרעה

4. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, אני מחליט לדחות את הבקשה.

5. סעיף 68(א) לחוק בתי המשפט קובע כי בית המשפט יידון בפומבי. בס"ק (ב) נמנו מספר עניינים בהם רשאי בית המשפט לדון בדלתיים סגורות, אם ראה בכך צורך. עקרון פומביות הדיון הינו עקרון חוקתי המעוגן בסעיף 3 לחוק יסוד השפיטה בקובעו: "בית משפט ידון בפומבי, זולת אם נקבע אחרת בחוק או אם בית המשפט הורה אחרת לפי חוק." על חשיבותו של עקרון פומביות הדיון אין צורך להכביר במילים. הוא מהווה מרכיב מרכזי במשטר הדמוקרטי, ואבן יסוד לתקינות ההליך המשפטי ולביצור אמון הציבור במערכת בתי המשפט, וזאת כחלק מן התפיסה, כי צדק לא צריך רק להיעשות כי אם גם להיראות. שקיפות לא תוכל לבוא לידי מימוש, אם דלתותיו של בית המשפט יהיו סגורות בפניו של הציבור הרחב (ראה ע"פ 353/88 גניה וילנר נ' מדינת ישראל פ"ד מה(2) 444 בעמ' 450-451).

6. בכל הנוגע לטענת הפגיעה בפרטיות, הלכה פסוקה היא, כי במקום שקיימת סתירה בין זכות הפרטיות לבין עקרון הפומביות, ידו של האחרון על העליונה. ראה ע"א 5185/93 היועץ המשפטי לממשלה נ' רינה מרום פ"ד מט(1) 318, בעמ' 342. על מנת שבית המשפט יורה על איסור פרסום, עליו להכריע בין מהות הזכות הנפגעת ועוצמת הפגיעה בה, ורק אם יגיע למסקנה, כי הפרסום יביא לפגיעה חמורה בזכותו של המבקש, אזי יעשה שימוש בסמכותו זו (ראה ע"א 4963/07 ידיעות אחרונות נ' עו"ד פלוני ואח'). בנוסף על בית המשפט להשתכנע, שהפרסום עלול לגרום לנזק חמור למבקש, ושאותו נזק גובר על העניין הציבורי שבפרסום (ראה ע"פ 2137/14 הוצאת עיתון הארץ נ' מדינת ישראל).

7. אין חולק, כי קיום הדיון בדלתיים פתוחות יביא לפגיעה בפרטיותו של הנאשם, אלא שטענה זו יפה לכל הליך משפטי באשר הוא, לרבות תיקי אלימות במשפחה, ואותה פגיעה פוטנציאלית הינה פועל יוצא של כל הליך פלילי. במקרה זה הנאשם לא הראה כי קיימות נסיבות חריגות המצדיקות סטייה מהעקרונות שצוינו לעיל.

8. בכל הנוגע לפגיעה אפשרית בילדיו הקטינים של הנאשם: למותר לציין, כי חל איסור על פרסום שמותיהם. אינני שולל על הסף את טענת הנאשם, לפיה לפרסום שמו בתקשורת עלולה להיות השפעה על ילדיו, אך טענתו זו לא הוכחה אף לכאורה, ולא הוגשה כל ראיה, ולו ראשונית לתמיכה בה.

9. אשר לפגיעה אפשרית במהלכו התקין של המשפט נוכח טענת הנאשם, לפיה החלטות המאשימה מושפעות מהתקשורת, הרי שלא די בהעלאת הטענה כדי ללמד על כך שכתב האישום הוגש מפאת לחץ תקשורתי, או כי קיום הדיון בדלתיים פתוחות יפגע בשיקול דעתה של המאשימה.

10. אמנם סע' 68(ב)(13) לחוק בתי המשפט מקנה עילה לדיון בדלתיים סגורות במטרה להגן על עניינו של נאשם או מתלונן בעבירות של אלימות במשפחה, אך כאמור הנאשם כלל לא הוכיח טענותיו בהקשר זה.

11. לציון, שמדובר בכתב אישום שהוגש כבר בחודש אוגוסט השנה, כאשר צו איסור הפרסום שהוצא בשלב המעצר פג, ולא הוגשה כל בקשה לאיסור פרסום במהלך התקופה שחלפה מאז הגשת כתב האישום ועד ליום 15.11.20.

12. לסיכום, אין בטענות הנאשם כדי ללמד על פגיעה חמורה ובלתי מידתית בו או בילדיו, וכן לא שוכנעתי בקיומו של חשש ממשי לשיבוש מהלכו התקין של ההליך.

13. לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

14. להודיע לצדדים.

ניתנה היום, י"ג כסלו תשפ"א, 29 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.